

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **Z. M.**, bytem Z., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 7.7.2017, proti rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2017 č.j. X, o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 7.7.2017 a jejím doplněním ze dne 17.7.2017 se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2017 č.j. X, protože se domnívá, že je invalidní pro třetí stupeň invalidity. Vyjádřila se podrobně ke svému zdravotnímu stavu i možnosti zaměstnání. Její zdravotní problémy se stále zhoršují a ošetřující lékaři jí dali doporučení ke třetímu stupni invalidity. Závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil. (K žalobě připojila kopii posudku o invaliditě a lékařských zpráv, k výzvě soudu doplnila i kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím žalované ze dne 4.5.2017 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 2.1.2017, jímž byla zamítnuta její žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 15.12.2016 není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu*

druhého stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 4.5.2017 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 24.4.2017 vypracovaným lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale není invalidní pro invaliditu třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV., položce 2c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%; žalobkyni byla přiznána horní hranice 45%, která byla ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky navýšena o 10% na celkových 55%, proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Rokycany vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 15.12.2016 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 24.4.2017 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale byla nadále uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV., položce 2c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla tato hodnota navýšena dle § 3 odst. 1 vyhlášky o 10% na celkových 55% (doba platnosti posudku: trvale).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 19.8.2017 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., setrvala na svém rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu zamítl. Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 4.5.2017 bylo žalobkyni doručeno dne 9.5.2017.

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 10.11.2017 posudek za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství i žalobkyně, v jehož závěru uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně také dle kapitoly IV., položky 2c) přílohy vyhlášky a to 45% míry poklesu pracovní schopnosti, která byla vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu zvýšena o 10% ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky na celkových 55%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je diabetes melitus na intenzifikovaném inzulinovém režimu špatně kompenzovaný, dále vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře a omezení pohybu v obou ramenních kloubech, vlevo stav po zlomenině anatomického krčku humeru. Jedná se o středně těžké funkční postižení s několika diabetickými komplikacemi lehčího až středního stupně (cévní, oční, neurologické), zachována schopnost zvládat běžné zatížení, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi, podle rozsahu postižení. Dle komise žalobkyně není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, nevhodná

práce na noční směny, nutnost dodržování dietního režimu; je schopna lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. Datum vzniku (*invalidity druhého stupně*) uvedeno dnem 13.1.2015 - odborným diabetologickým vyšetřením; platnost (*posudku*) stanovena trvale, neboť se jedná o chronické postižení a žalobkyně má věk na starobní důchod. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Dne 29.11.2017 obdržel soud od žalobkyně kopii posudku PK MPSV ze dne 10.11.2017, který byl soudu jako zadavateli posudku doručen dne 13.11.2017, což bylo i na průvodním listu žalobkyni sděleno PK MPSV, která posudek žalobkyni zaslala.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 7.12.2017 se žalobkyně bez omluvy nezúčastnila a přítomný zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby, neboť se nepodařilo prokázat, že by se v případě paní žalobkyně jednalo o invaliditu třetího stupně. Nad rámec ještě uvedl, že i přesto, že žalobkyně již dosáhla důchodového věku, a to X.2014 (zohlednění výchovy dvou dětí), nemá však dle evidence ČSSZ splněnu potřebnou dobu pojištění, tj. 30 let, proto při nesplnění této zákonné podmínky by byla žádost o starobní důchod zamítnuta. Žalobkyně má eventuálně možnost doplatit si formou dobrovolného pojištění chybějící potřebnou dobu pojištění (jedná se o dobu, kdy byla v evidenci úřadu práce), aby jí od doby doplacení této chybějící doby pojištění mohl být přiznán starobní důchod. Podrobnější informace lze získat dotazem na OSSZ Rokycany. Dosažením 65 let věku se dosavadní invalidní důchod přemění na starobní důchod ve stejné výši (ust. § 29 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění). Žalobkyně však má možnost dosažením věku 68 let a dvou měsíců požádat znovu o starobní důchod, a to dle ust. § 29 odst. 2 písm. f) zákona, když s největší pravděpodobností bude tento starobní důchod vyšší než dosud pobíraný důchod.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10

procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidity třetího stupně upravené v citovaném § 39 zákona. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky).

Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měl být přiznán vyšší stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, *soudní řád správní* (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 4.5.2017*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má možnost podat žádost o přiznání invalidity třetího stupně v novém správním řízení (*s přihlédnutím k § 38 písm. a) zákona*) nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2017 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 10.11.2017 vypracovaného na základě řádně zjištěného jejího zdravotního stavu, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Všemi posudkovými lékaři (OSSZ i ČSSZ) i PK MPSV byl zdravotní stav žalobkyně hodnocen zcela shodně dle kapitoly IV., položky 2c) přílohy vyhlášky 45% míry poklesu pracovní schopnosti, která byla pro další postižení zvýšena dle § 3 odst. 1 vyhlášky o 10% na celkových 55%, což však nedosahuje potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobkyně byla nadále uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz.

Žalobkyně neprokázala, že je invalidní pro invaliditu třetího stupně, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, je i nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož míra poklesu pracovní schopnosti činí 55%, nikoli nezbytných minimálně 70%. Neznamená však, jestliže není žádosti pojištěnce o změnu výše invalidity vyhověno, že takové rozhodnutí je nezákonné či vadné, protože bylo vydáno na

základě posudku o zdravotním stavu pojištěnce, kdy rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři v souladu s platnou právní úpravou.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2017 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, protože žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity třetího stupně, a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými proti rozhodnutí ze dne 2.1.2017.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 7. prosince 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně